



# ČESKÁ REPUBLIKA

## ROZSUDEK

### JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

**žalobce:** N. H. L., nar. X, t.č. v ZZC Vyšní Lhoty 234, 739 51 Vyšní Lhoty  
proti

**žalovanému:** Ministerstvo vnitra ČR, odbor azylové a migrační politiky,  
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

v řízení o žalobě doručené dne 11. 3. 2026 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 2. 2026.  
č. j. OAM-1468/BA-BA07-HA15-2025 o udělení mezinárodní ochrany

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 2. 2026. č. j. OAM-1468/BA-BA07-HA15-2025 bylo rozhodnuto o žádosti žalobce o mezinárodní ochranu ze dne 26. 12. 2025 tak, že se dle § 12, § 13 a § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

(dále jen **zákon o azylu**), mezinárodní ochrana neuděluje. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobce nesplňuje žádný důvod pro udělení azylu či doplňkové ochrany.

## II.

### Žaloba

2. Žalobce ve své žalobě datované, s ohledem na datum vydání napadeného rozhodnutí zjevně nesprávně dne 5. 11. 2025, jež byla zdejšímu soudu doručena dne 11. 3. 2026, vytýkal žalovanému nesprávné vyhodnocení důvodnosti žádosti o mezinárodní ochranu s tím, že rozhodnutí je nezákonné, neboť žalovaný nedostatečně zjistil skutkový stav, nesprávně právně posoudil tvrzené skutečnosti a nevypořádal se s reálným rizikem vážné újmy, jež žalobci v případě návratu do Vietnamu hrozí. Žalobce uvedl, že se stal obětí organizované skupiny osob, jež mu zprostředkovala práci v Ruské federaci pod příslibem legálního víza a zaměstnání, přičemž za vyřízení viz a dokumentů zaplatil značnou finanční částku. Po příjezdu do Ruska mu byl odebrán cestovní pas, byl nucen pracovat bez mzdy, nedostatečného množství jídla, v nedůstojných podmínkách, jednalo se fakticky o nucenou práci a vykořisťování odpovídající znakům obchodování s lidmi, jež představuje závažné porušení lidské důstojnosti a základních práv. Žalobci se podařilo prchnout do Německa, následně mu bylo ze strany osob napojených na tuto skupinu vyhrožováno, že „pokud neuhradí údajný dluh, už nechtějí peníze, ale useknou mu ruce“. Tuto výhrůžku vnímal jako reálnou, neboť jde o organizovanou skupinu s mezinárodní působností. Žalovaný se však s těmito skutečnostmi nevypořádal dostatečně konkrétně a spokojil se s konstatováním, že jde o soukromoprávní spor či ekonomické problémy, avšak takový závěr je nepřiléhavý a odporuje obsahu výpovědi žalobce. Žalovaný neposoudil, zda žalobce není osobou náležející do sociální skupiny osob, jež se staly obětí obchodování s lidmi či organizovaných mafiánských struktur a zda mu z tohoto důvodu nehrozí pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu.
3. Tato skupina je vymezena společnou nezměnitelnou charakteristikou spočívající v minulé zkušenosti s vykořisťováním a současně je ve společnosti vnímána jako specifická skupina osob, jež jsou vystaveny odvetě či zastrašování, avšak žalovaný se touto právní kvalifikací vůbec nezabýval, čímž zatížil rozhodnutí vadou nesprávného právního posouzení. Žalobce má v zemi původu dluh vůči osobám napojeným na organizovanou skupinu a tyto osoby mu již vyhrožovaly závažným ublížením na zdraví – useknutím rukou. Žalovaný se nezabýval otázkou, zda je vietnamský stát schopen a ochoten žalobci poskytnout účinnou ochranu před těmito osobami, přičemž v případě organizovaného zločinu s mezinárodním přesahem nelze automaticky předpokládat, že ochrana státních orgánů bude účinná. Pokud by byl žalobce vrácen do Vietnamu, hrozí mu reálné nebezpečí nelidského zacházení, a pokud by byl navrácen bez poskytnutí ochrany, došlo by k porušení zásady non – refoulement. Žalobce má zato, že žalovaný řádně neposoudil možnost udělení doplňkové ochrany, přičemž odůvodnění jejího neudělení shledává zcela nedostatečné a rozhodnutí je v tomto ohledu nepřezkoumatelné. Žalobce proto navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k novému projednání.

## III.

### Vyjádření žalovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

4. Ve vyjádření k žalobě dne 25. 3. 2026 žalovaný vyjádřil nesouhlas se žalobními námitkami, neboť nedokládají vytýkaná porušení zákonných ustanovení. Při rozhodování vzal žalovaný v úvahu žalobcem uvedené skutečnosti a shromáždil k nim relevantní a aktuální informace o situaci v zemi původu. Rovněž vycházel z dostatečně zjištěného stavu věci, který svým rozsahem odpovídá předpokladům pro vydání rozhodnutí a má za to, že přijaté řešení odpovídá okolnostem daného případu a je patřičným způsobem odůvodněno. Žalovaný trval na správnosti svého rozhodnutí, neboť dle jeho názoru zjistil skutečný stav věci, případ posuzoval ve všech souvislostech, zabýval se všemi skutečnostmi, které žalobce v průběhu správního řízení uvedl, opatřil si potřebné podklady a objektivní informace pro rozhodnutí. Po jejich posouzení neshledal žádné důvody pro udělení mezinárodní ochrany dle § 12, § 13, § 14a či doplňkové ochrany dle § 14b zákona o azylu, a proto nebyla žalobci udělena mezinárodní ochrana v žádné z jejích forem. Žalovaný se zabýval tvrzeními žalobce o tom, že o mezinárodní ochranu požádal z jím tvrzených důvodů, avšak tyto mají povahu soukromoprávního závazkového vztahu, resp. ekonomických potíží vyplývajících z jeho vlastního jednání (přijetí půjčky). Ani případné protiprávní jednání ze strany věřitelů či třetích osob samo o sobě důvod pro udělení mezinárodní ochrany nezakládá, pokud není spojeno s některým z azylově relevantních důvodů, tj. zejména s pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, politického přesvědčení či příslušnosti k určité sociální skupiny. Žalobce však v průběhu správního řízení neuvedl žádné skutečnosti, z nichž by bylo možno dovodit, že by jím tvrzené jednání bylo motivováno některým z výše uvedených důvodů, neboť jednání osob, vůči nimž měl žalobce závazek, směřovalo primárně k vymáhání dluhu a nikoli k jeho pronásledování ve smyslu azylového práva. Skutečnosti vztahující se k nedůstojným pracovním podmínkám v Rusku se nevztahují k zemi původu žalobce, ale k území třetí země, přičemž pro posouzení žádosti o mezinárodní ochranu je rozhodující situace v zemi původu, případně otázka možnosti využití ochrany v této zemi. Žalobce však neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, jež by nasvědčovaly tomu, že by mu ve Vietnamu hrozilo pronásledování či vážná újma ve smyslu zákona o azylu, ani že by se nemohl obrátit na správní orgány s žádostí o ochranu.
5. Napadené rozhodnutí považuje za zákonné, přezkoumatelné, vycházející z dostatečně zjištěného stavu věci, respektující ustálenou judikaturu a žalobní argumentace není způsobilá zpochybnit důvodnost rozhodnutí. Žalobcovu žádost posuzoval nikoli z pohledu Vietnamu jako bezpečné země původu, ale zabýval se jeho hodnocením z pohledu všech forem mezinárodní ochrany. Z výše uvedených důvodů žalovaný soud navrhl, aby žalobu zamítl.

#### IV.

##### Jednání před soudem

6. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.). Soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.
7. Žalovaný i žalobce souhlasili s tím, aby soud rozhodl o věci bez nařízení jednání. Soud neshledal k nařízení jednání důvod, a proto rozhodl o žalobě bez nařízení jednání.

#### V.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

## Rozhodnutí soudu

8. Žaloba je nedůvodná.
9. Ze správního spisu má soud mimo jiné za prokázané, že žalovaný byl dne 18. 12. 2025 kontrolován hlídkou OCP OČ Ústí nad Labem ve vlaku, přičemž nepředložil žádný cestovní doklad ani oprávnění k pobytu na území. Z tohoto důvodu mu bylo rozhodnutím Policie ČR KŘP Ústeckého kraje, Odbor cizinecké policie KŘPU oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 18. 12. 2025 uloženo správní vyhoštění a doba, po níž mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace (dále jen území smluvních států) byla stanovena na 3 roky. Žalobci byla stanovena doba k vycestování z území smluvních států do země jeho státního občanství nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Téhož dne bylo vydáno tímž orgánem rozhodnutí o zajištění žalobce za účelem správního vyhoštění podle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona o pobytu cizinců a doba trvání zajištění byla stanovena na 90 dnů od okamžiku omezení osobní svobody.
10. V souvislosti se zajištěním žalobce při výsledku dne 18. 12. 2025 uvedl, že je rozvedený, bezdětný, jeho rodina se nachází ve Vietnamu. Odtud před šesti měsíci odletěl za prací do Ruska, kde 5 měsíců na černo pracoval ve firmě na výrobu tkanin, kde mu vzali cestovní pas, který mu již nevrátili. Poté jej vyzvedli nějakí lidé, s nimiž nelegálně překročil hranice Polska, odkud odcestoval do Německa, omylem pak v úmyslu odcestovat do Hannoveru nasedl na špatný autobus a dojel do ČR, odkud chtěl odcestovat zpět do Německa, ale byl zajištěn. Za cestu z Vietnamu zaplatil 34 000 dongů krejčovské firmě, jež mu práci zajišťovala. V Rusku se dozvěděl o možnosti požádat v Německu o azyl, ale zda za něj někdo tuto žádost podal, neví. V domovské zemi není žádným způsobem ohrožen na životě, nehrozí mu žádná forma mučení, nelidského či ponižujícího zacházení či trestu, nehrozí mu držení v otroctví či nevolnictví, výkon nucených nebo povinných prací ani možnost zbavení svobody. Ve Vietnamu má zaručeno právo na osobní bezpečnost a účinnou právní ochranu a spravedlivý proces, má možnost, aby byly jeho záležitosti projednány řádným nezávislým a nestranným soudem. Důvod, který mu brání v návratu do Vietnamu je, že si půjčil peníze od lichváře, jenž je po něm bude chtít. Případné vydání rozhodnutí o správním vyhoštění nebude mít dopad do jeho rodinného a soukromého života s ohledem na to, že na území ČR nemá žádné vazby. V případě svého propuštění by odjel do Německa požádat o azyl.
11. Následně podal žalobce dne 26. 12. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany v ČR. Dne 5. 1. 2026 žalobce poskytl údaje k podané žádosti a sdělil, že je pravoslavný křesťan, nikdy nebyl politicky aktivní ani nebyl členem žádné politické strany, je svobodný, bezdětný. Z Vietnamu odcestoval v roce 2023 do Ruska, kde pracoval v textilním průmyslu, dostal se pěšky do Německa, přespával pod mostem několik měsíců, poté si jej všimla žena vietnamské národnosti, jež mu koupila lístek do ČR, kam přicestoval 18. 12. 2025 autobusem. Cestovní doklad mu byl odebrán zaměstnavatelem v Rusku, kam mu cestu zařídila mafie z Vietnamu. O mezinárodní ochranu požádal poprvé. Je zdravý, nemá žádné zvláštní potřeby, nikdy nebyl trestně stíhán ani odsouzen. Do Vietnamu se nemůže vrátit, neboť si půjčil peníze od mafie. V Rusku pracoval více než rok, nedostal pořádně najíst, spal na zemi, jako příkrývku měl svoji mikinu, rozhodl se utéct. Jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rodiče již nežijí, do Vietnamu se vrátit nemůže. Dne 13. 1. 2026 byl proveden doplňující pohovor, při němž byl žalobce vyzván k odstranění rozporů ve svých výpovědích, kdy např. původně uvedl, že mu ve Vietnamu nic nehrozí, ale následně uvedl, že mu tam hrozí smrt od mafie. K tomu žalobce uvedl, že si nepamatuje, že by mu byla tato otázka položena, výslech pro něj byl vyčerpávající. Pokud jednou uvedl, že si peníze půjčil od lichvářů a podruhé uvedl, že si je půjčil od mafie, vycházel z toho, že mafií jsou lichváři s ohledem na vysoký úrok. Dále byl vyzván k odstranění rozporu, když uvedl, že v Německu přespával pod mostem několik měsíců, avšak původně uvedl, že tam byl, stejně jako v Polsku, 2 dny, přičemž o cestě přes Polsko hovořil jen v rámci poskytnutí údajů. K tomu žalobce uvedl, že si možná nevzpomněl, přes jaké země procházel, neboť pouze přes les jich prošel několik. V souvislosti s žádostí o odstranění rozporu, kdy v pohovoru uvedl, že se nemůže v případě potřeby obrátit na vietnamskou policii, avšak původně uvedl, že ve Vietnamu má zaručeno právo na bezpečnost a účinnou právní ochranu, uvedl, že nic takového na policii neříkal, problém vznikl zřejmě u tlumočnice, již bylo úplně jedno kam půjde. Má zato, že mafie ztratila v Německu jeho stopu a momentálně neví, kde je. Pokud by byl propuštěn, bydlel by v ČR u známého, který tu má dům a chránil by jej. Žalobci bylo dále předestřeno, že v pohovoru uvedl, že k němu v Německu přišel poslíček, jenž vytočil číslo do Vietnamu, odkud mu bylo vyhrožováno, že musí začít splácet dluhy, jinak bude zabit. K tomu žalobce uvedl, že poslíček jej identifikoval podle fotky, neboť mafie je po celém světě a rozeslala informace o tom, že jej hledá. S ohledem na další rozpory ve výpovědích byl žalobce dotázán, proč podepsal souhlas s obsahem policejního protokolu a nepožadoval v něm provést žádné změny, opravy ani doplnění, žalobce uvedl, že si myslel, že v protokolu bude vše, co na policii řekl a věřil tomu, že by si nic nevymysleli.

12. Žalovaný si jako podklad rozhodnutí vyžádal Informaci MZV ČR, č.j. 100301-6/2026-MZV/LPTP ze dne 26. 1. 2026 Vietnam, Půjčky, úvěry a lichva, z níž vyplývá, že kromě bankovních a nebankovních institucí poskytují půjčky fyzickým osobám i osoby a skupiny bez zákonného povolení, přičemž zákonem stanovená maximální úroková sazba činí 20 % ročně a vybočení může být postihnuto dle zákona jako lichva. Legální půjčky jsou ve Vietnamu velmi dostupné. Občan postižený lichvou se může obrátit se žádostí o pomoc na orgány činné v trestním řízení, přičemž oběť lichvy není postihována za uzavření úvěru, zpravidla je prověřován účel úvěru, t.j, zda peníze z něj nebyly použity k trestné činnosti.
13. Dalším podkladem rozhodnutí žalovaného byla Informace MV ČR OAMP z 23. 5. 2025 Vietnam Bezpečnostní a politická situace v zemi Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
14. Podle § 12 zákona o azylu „Azyl se cizinci udělí, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že cizinec
  - a) je pronásledován za uplatňování politických práv a svobod, nebo
  - b) má odůvodněný strach z pronásledování z důvodu rasy, pohlaví, náboženství, národnosti, příslušnosti k určité sociální skupině nebo pro zastávání určitých politických názorů ve státě, jehož občanství má, nebo, v případě že je osobou bez státního občanství, ve státě jeho posledního trvalého bydliště.“

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

15. Dle § 14 zákona o azylu „Jestliže v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude zjištěn důvod pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12, lze v případě hodném zvláštního zřetele udělit národní humanitární azyl (dále jen "humanitární azyl") z humanitárního důvodu. Rodinnému příslušníku podle § 13 odst. 2 azylanta, kterému byl udělen humanitární azyl, se v případě hodném zvláštního zřetele udělí humanitární azyl za účelem sloučení rodiny; § 13 se použije obdobně.“
16. Podle § 14a odst. 1 a 2 zákona o azylu „Doplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště. Za vážnou újmu se podle tohoto zákona považuje
- a) trest smrti nebo poprava,
  - b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, nebo
  - c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
  - d) Dle § 14b zákona o azylu „(1) Rodinnému příslušníkovi osoby požívající doplňkové ochrany se v případě hodném zvláštního zřetele udělí doplňková ochrana za účelem sloučení rodiny, i když v řízení o udělení mezinárodní ochrany nebude v jeho případě zjištěn důvod pro její udělení.
- (2) Rodinným příslušníkem se pro účely sloučení rodiny podle odstavce 1 rozumí
- a) manžel nebo registrovaný partner osoby požívající doplňkové ochrany,
  - b) svobodné dítě osoby požívající doplňkové ochrany, které je mladší 18 let,
  - c) rodič osoby požívající doplňkové ochrany, která je mladší 18 let,
  - d) zletilá osoba odpovídající za nezletilou osobu bez doprovodu podle § 2 odst. 1 písm. h), nebo
  - e) svobodný sourozenec osoby požívající doplňkové ochrany, který je mladší 18 let.
- (3) Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny manželu osoby požívající doplňkové ochrany je trvání manželství před udělením doplňkové ochrany cizinci. Předpokladem udělení doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny registrovanému partnerovi osoby požívající doplňkové ochrany je trvání registrovaného partnerství před udělením doplňkové ochrany cizinci.
- (4) V případě polygamního manželství, má-li již osoba požívající doplňkové ochrany manžela žijícího s ním na území České republiky, nelze udělit doplňkovou ochranu za účelem sloučení rodiny další osobě, která je podle právního řádu jiného státu manželem osoby požívající doplňkové ochrany.“
17. Žalobce v žalobě tvrdil, že splňuje podmínky pro udělení mezinárodní ochrany podle ust. § 12, ust. § 14 a ust. § 14a) zák. o azylu. Soud má za to, že odůvodnění neudělení těchto forem mezinárodní ochrany je v napadeném rozhodnutí dostatečné,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

srozumitelné, logické a reflektuje skutečnosti a rozpory obsažené v tvrzeních žalobce. Soud se proto s jeho závěry ztotožnil.

18. Ze správního spisu má soud za prokázané, že žalobce požádal o mezinárodní ochranu na území ČR poté, co byl zajištěn za účelem správního vyhoštění, a bylo mu uloženo správní vyhoštění v reakci na to, že se při kontrole hlídkou Cizinecké policie nebyl schopen prokázat žádným cestovním dokladem ani oprávněním k pobytu na území. Jak vyplývá se shora uvedených výpovědí žalobce učiněných před orgánem Policie ČR v rámci řízení o správním vyhoštění a následně v rámci poskytnutí údajů, pohovoru a doplňujícího pohovoru k žádosti o mezinárodní ochranu, v těchto byly rozpory, jež žalobce věrohodným způsobem neodstranil a nevysvětlil. Z jeho tvrzení dle názoru soudu vyplývá, že žádost o mezinárodní ochranu podal za účelem legalizace svého pobytu v ČR nikoli z důvodu, že by mu hrozilo v zemi původu pronásledování. Z jeho první výpovědi, jež byla učiněna před podáním žádosti o mezinárodní ochranu, naprosto jednoznačně vyplynulo, že v souvislosti s případným návratem do země svého pobytu nepociťuje žádné obavy. Po odcestování z Ruska odjel do Spolkové republiky Německo, kde měl údajně na doporučení jiných osob v úmyslu požádat o mezinárodní ochranu. Chtěl odcestovat do jiného města ve Spolkové republice Německo, avšak omylem nastoupil do jiného autobusu a ocitl se v ČR. Při následně provedených pohovorech v souvislosti s žalobcem podanou žádostí o udělení mezinárodní ochrany se však prezentace jeho osobního příběhu změnila a gradoval popis jeho problémů s lichváři za účelem vyvolání dojmu, že je ve Vietnamu ohrožen na životě mafií, resp. lichváři a to přesto, že v původní výpovědi opakovaně uvedl, že mu v případě návratu do země původu žádné nebezpečí nehrozí. Žalobcem uváděné skutečnosti soud s ohledem na vývoj obsahu jeho výpovědí a rozpory v nich obsažené neshledává věrohodnými. Ze shromážděných informací, jež byly podkladem pro rozhodnutí vyplývá, že bankovní půjčky jsou ve Vietnamu dobře dostupné i pro fyzické osoby, přičemž žalobce konzistentně neuvádí jasný a konkrétní důvod, který jej vedl k tomu, že se dostal do kontaktu s tvrzenými osobami, od nichž mu údajně hrozí nebezpečí. V případě, že by žalobcova tvrzení byla pravdivá a jeho obavy z návratu do Vietnamu reálné, pak by tyto skutečnosti jistě sdělil již při prvé výpovědi, kdy však opakovaně na dotazy uvedl, že mu ve Vietnamu v případě návratu nehrozí žádné nebezpečí. Otázkou zároveň je, proč by v uvedeném případě nepožádal o azyl již v Německu. Žalobce ani neuvádí, z jakého důvodu zcela pomíjí ochranu, jež by mu byla v případě, že by se obrátil na státní orgány jimi poskytnuta, když z výše uvedené informace vyplývá, že lichva je ve Vietnamu nelegální a je trestně postižitelná.
19. Je na místě zdůraznit, že v řízení o mezinárodní ochranu břemeno tvrzení stíhá žadatele o ni. Po žalovaném se požaduje, aby vhodně kladenými otázkami zjistil, zda jsou žadatelem tvrzené skutečnosti relevantní pro udělení azylu či doplňkové ochrany a tvrzení žadatele podle toho posoudil (viz rozsudek NSS ze dne 19. 8. 2005, čj. 4 Azs 467/2004-89). Pokud jde o břemeno důkazní, to je výrazněji rozloženo mezi žadatele o mezinárodní ochranu a žalovaného. Prokazovat jednotlivá fakta je primárně povinen žadatel, nicméně správní orgán je současně povinen zajistit k dané žádosti o mezinárodní ochranu maximální možné množství důkazů, a to jak těch, které vyvracejí tvrzení žadatele, tak těch, co je podporují. V častých případech, jímž je i tento, však správní orgán rozhoduje za důkazní nouze, tedy, kdy žadatel ani žalovaný nejsou schopni

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

doložit, či vyvrátit určité tvrzení nebo skutečnost žádným přesvědčivým důkazem či tvrzením.

20. Soud k žalobním námitkám uvádí, že se ztotožnil s argumentací obsaženou v napadeném rozhodnutí, kde žalovaný zhodnotil, že žalobcem uvedené skutečnosti svědčí o tom, že se žalobce podáním žádosti o udělení mezinárodní ochrany jednoznačně snažil na území ČR legalizovat svůj pobyt, jelikož nedisponuje žádným jiným pobytovým povolením. Žalobcem tvrzené důvody obav návratu do Vietnamu nezakládají relevantní důvod udělení azylu ani doplňkové ochrany z důvodu nekonzistentnosti a účelovosti žalobcových tvrzení. Rozpory v žalobcově tvrzeních se žalovaný pokusil odstranit prostřednictvím doplňujícího pohovoru, avšak neúspěšně, neboť žalobce nebyl schopen tyto rozpory vysvětlit a věrohodně vysvětlit jejich původ.
21. K žalobcem tvrzené obavě z lichvářů soud dále uvádí, že zákon o azylu v § 2 odst. 6 jasně stanoví, že: „*Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí státní orgán, strana nebo organizace ovládající stát nebo podstatnou část území státu, jehož je cizinec státním občanem nebo v němž měla osoba bez státního občanství poslední trvalé bydliště. Původcem pronásledování nebo vážné újmy se rozumí i soukromá osoba, pokud lze prokázat, že stát, strana nebo organizace, včetně mezinárodní organizace, kontrolující stát nebo podstatnou část jeho území nejsou schopny nebo ochotny odpovídajícím způsobem zajistit ochranu před pronásledováním nebo vážnou újmu.*“ Jak z citovaného vyplývá, původcem pronásledování ve smyslu zákona o azylu se rozumí státní orgán, strana či organizace ovládající zemi původu žalobce. V tomto případě se ale jedná o soukromou osobu, která může být původcem pronásledování pouze, pokud lze prokázat, že veřejná moc nemůže zajistit ochranu před takovýmto pronásledováním. Taková skutečnost však nebyla zjištěna žalovaným v rámci správního řízení, a ani z tvrzení žalobce důvodnost takových obav nelze dovodit, neboť se nepokoušel získat pomoc v zemi původu nebo v zemi, kde mu bylo údajně vyhrožováno, tím, že by se státní orgány obrátil se žádostí o pomoc, tudíž mu adekvátní ochrana ani nemohla být poskytnuta a nemohlo být tedy ani prokázáno, že mu byla odmítnuta (viz rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2004, č. j. 6 Azs 8/2003). Žalovaným shromážděné informace potvrzují velice dobrou dostupnost bankovních půjček i trestnost lichvy a z toho pramenící ochranu jejich obětí poskytnutou státními orgány. Žalobce měl možnost se v rámci řízení o mezinárodní ochraně se shromážděnými podklady rozhodnutí seznámit a rozporovat je, avšak neučinil tak, a ani nyní nepředložil žádný průkazný argument, který by informace shromážděné žalovaným zpochybňoval. Stěžejním zůstává, že žalobce není pronásledován z žádných důvodů taxativně předpokládaných zákonem o azylu. Uvedené závěry soudu i žalovaného dále podporuje ustálená judikatura NSS, například rozsudek NSS ze dne 21. 12. 2005, č. j. 4 Azs 63/2005–55 „*Důvodem pro udělení mezinárodní ochrany formou azylu (§ 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu) není, odešel-li žadatel ze země původu pro obavy ze msty soukromé osoby (věřitele, jemuž nesplatil dluh), nadto za situace, kdy vyhrožování ani neoznámil policii a o azyl požádal v České republice teprve poté, kdy mu zde bylo uděleno správní vyhoštění.*“
22. Dle názoru soudu za této situace ob stojí odůvodnění napadeného rozhodnutí, které vychází ze žalovaným opatřené informace o zemi původu: Konkrétně žalovaný vycházel z Informace OAMP, Bezpečnostní a politická situace v zemi Vietnam, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv ze dne 4. června 2024 a Informace MZV

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

ČR č. j. 100348-6/2025-MZV/LPTP ze dne 21. 1. 2025 k č. j. MV-602-1/OAM-2024, půjčky, úvěry a lichva, z níž vyplývá, že poskytnutí půjčky mezi fyzickými osobami je legální, avšak je zde stanovena maximální výše úrokové sazby na 20 % p. a. Úvěry „načerno“, které vybočují ze zákonných mezí při půjčování peněz mezi fyzickými osobami a s nimi související patologické jevy jsou vietnamskými úřady vnímány jako nežádoucí. Vietnam disponuje dostatečnou legislativou v občansko-právní a trestně-právní úpravě. Pokud je mezi fyzickými osobami poskytnuta půjčka, úroková sazba nesmí přesáhnout 20 % p. a. V případě poskytnutí půjčky s úrokovou sazbou 20 až 99 % p. a., dlužník může ke své ochraně využít občanského soudního řízení. Tyto podklady jsou součástí správního spisu.

23. Z výpovědi žalobce a ani z žaloby nevyplývá, že by se žalobce se svými problémy se soukromými osobami v zemi původu obrátil na příslušné státní orgány v zemi původu. Žádná skutečnost zároveň nenapovídá tomu, že by žalobci taková pomoc byla nedostupná, nebo dokonce byla odmítnuta.
24. Jak bylo uvedeno výše, v řízení o žádosti o mezinárodní ochranu je důkazní břemeno rozděleno mezi žalobce a správní orgán. Pasivita žalobce ve směru dokazování tak nemůže být zcela přičítána na vrub žalovanému, který dle žalobce nesprávně zjistil skutečný stav věci ve vztahu k informacím o zemi původu. Bylo na žalobci, aby označil důkazy k prokázání toho, že skutečný stav je ve Vietnamu jiný, než signalizovaly podklady žalovaného, avšak to neučinil a neuvedl ani důvody, proč se neobrátil se žádostí o pomoc již ve Spolkové republice Německo, kde mu bylo údajně vyhrožováno, ani neuvedl ani důvody, proč se na státní orgány neobrátil v zemi svého původu. Tím, že se žalobce na příslušné orgány neobrátil a současně ani neprokázal, že by mu státní orgány tuto pomoc odepřely, není možná aplikace § 12 zákona o azylu. Judikatura správních soudů je ustálena v tom, že je podstatné, zda v zemi původu existuje systém účinné ochrany před takovou újmou. Ze shromážděných podkladů plyne, že ve Vietnamu existuje systém ochrany fakticky potlačující nelegální půjčování peněz. Jinou otázkou může být, zda je tento systém účinný i ve vztahu k ochraně jednotlivců. Nicméně žalobce v řízení o žádosti uvedl, že se na policii neobrátil, aniž by s ní měl nějakou negativní zkušenost. Za toho stavu tedy při zjišťování skutkového stavu nevystaly pochybnosti o nestrannosti vietnamské policie, státní prokuratury či soudu, k nimž by bylo potřeba zjišťovat další podrobnosti. V případě tvrzeného pronásledování žalobce ze strany věřitelů tak nebyly naplněny podmínky pro udělení mezinárodní ochrany.
25. Za situace, kdy žalobce nemá na území ČR žádné příbuzenské vazby, nebyl důvod ani pro udělení azylu podle § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny.
26. Ohledně posouzení, zda žalobce splňuje podmínky udělení doplňkové ochrany § 14a z odst. 1 zákona o azylu, soud toliko konstatuje, že i ve vztahu k možnosti udělení doplňkové ochrany byla situace žalobce posuzována především z hlediska jeho vyjádření. Žalobce neměl v zemi původu žádné problémy zejména se státními orgány a těchto se ani v případě návratu do vlasti neobává. Skutečnost, že žalobce se cítí být ohrožen věřiteli nepředstavuje vážnou újmu ve smyslu § 14a odst. 2 zákona o azylu.
27. V postupu žalovaného ani v žalobou napadeném rozhodnutí soud nenalezl nedostatky, které by byly způsobilé ke zrušení napadeného rozhodnutí, neboť žalovaný dostatečně zjistil skutkový stav, přičemž přihlédl ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a své

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

rozhodnutí řádně odůvodnil, přijaté řešení také odpovídalo okolnostem daného případu. Žalovaný postupoval v souladu se zákony a ostatními předpisy, opatřil si dostatečné podklady pro rozhodnutí, zjistil všechny okolnosti důležité pro ochranu veřejného zájmu, pečlivě přihlížel ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, a provedl důkazy, které byly potřebné ke zjištění stavu věci. Všemi zjištěnými okolnostmi v této věci se žalovaný ve svém rozhodnutí dostatečným způsobem objektivně zabýval a s jeho závěry se soud ztotožnil.

28. Z výše uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je prosté vytýkaných vad a současně jsou závěry učiněné žalovaným správné, neboť žalobcem uváděné skutečnosti nesvědčí o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a zákona o azylu, nejsou naplněny ani důvody pro udělení azylu z důvodů uvedených v § 13 zákona o azylu za účelem sloučení rodiny. Veškeré úvahy žalovaného v tomto směru shledal soud přezkoumatelnými a správnými. Současně si pro své závěry žalovaný obstaral dostatek aktuálních podkladů, a proto soud žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

## VI.

### Náklady řízení

29. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalovaný, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, ani nepožadoval jakoukoli jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

### Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 11. května 2026

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.  
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.